

վրայ, ինչ որ կը ստիպէ ձեզ աւելի ետեւ ծոել կռնակը (Պատկեր, 2.): Պէտք չէ ձգուած պահել սրունդները: Վարժութիւնը կուտայ իր օգուտը նոյն իսկ եթէ ծալլուած են ծունկերը: Շունչ առէք, երբ ետեւ կը ծոփք, շունչ պարպեցէք՝ երբ կը բարձրացնէք իրանը: Երբեք մի ընդմիջէք շնչառութիւնը. եթէ փորձուիք բռնել ձեր շունչը, պարպել սկսեցէք՝ ետեւ ծոելու շարժումը վերջացնելէ քիչ առաջ:

ՄԻՒԼԸ

Կ Ա Ր Կ Ա Մ Ա Խ Տ Ը Ը Ը Ը Ը Ը

Կարկամախտը կամ թէթանոսը (Τετανος) խիստ վտանգաւոր, յաճախ մահացու հիւանդութիւն մըն է, որ կրնայ պատահիլ անոնց որոնք ու է կերպով վիրաւորուած են և վէրքն ալ շփման մէջ եղած է փոշիին, հողին կամ ցեխին, կամ անոնցմով աղտոտած առարկայի մը հետ: Որովհետեւ կարկամախտը միկրոբային հիւանդութիւն մըն է, որուն մանրէն, որ Պասիլ եւ նիգօլաէր կոչուի, կը գտնուի ձիու աղիքին մէջ, հետեւաբար ախոռներու, ճամբաներու եւ ագարակներու հողին, փոշիին, ցեխին մէջ եւ այն ամէն առարկաներուն վրայ, որոնք աղտոտած են անոնցմով (հին գամեր, ասեղ, դանակ եւլն.):

Ուրեմն, կարկամախտ ունենալու համար, պէտք է որ վէրքը կամ գրյուն առաջ բերող առարկան շփման մէջ եղած ըլլան հողի, ցեխի կամ փոշիի հետ, որոնք պարունակեն կարկամախտի մանրէն: Այդ է պատճառը որ շատեր կը վիրաւորուին, բայց կարկամախտ չեն ունենար: Բայց որովհետեւ հազուաղիպ հիւանդութիւն մը չէ, մահացու է և նախապէս անկարելի է գիտնալ թէ վէրքը աղտոտող հողը, փոշին կամ առարկան կարկամախտի մանրէն կը պարունակե՞ն թէ ոչ, ուստի պէտք է խիստ զգոյշ ըլլան ըոլոր անոնք որոնք բոպիկ կը քալեն ու վէրք կը ստանան կամ կը վիրաւորուին հին ու ժանգոտած գամով, կամ ասեղով ու դանակով, կամ իրենց վէրքը հողին կը դպի: Ամէնէն փոքր վէրքն իսկ վտանգաւոր կրնայ ըլլալ:

Կարկամախտին մանրէն մարմնոյն մէջ մտնելէն մինչեւ հիւանդութեան երեւան ելլելու ժամանակամիջոցը օէն մինչեւ 10 օր է:

Հիւանդութիւնը կը սկսի այսպէս: Վարակուած անձը վիրաւորուելէն քանի մը օր վերջ կը նշմարէ որ ծնօտին, բերանին և ծոծրակին դնդերները յանկարծ կը կարկամին, կը կծկին, այնպէս որ դժուարութեամբ կը բանայ բերանը եւ դիւրաւ չի կրնար խօսիլ, ոչ ալ ծամել և ուտել: Կամաց կամաց երեսին, կուրծքին, փորին և կռնակին ամբողջ դնդերները այն աստիճան կը կարկամին եւ կը

կծկին որ չնչառութիւնը վերջին ծայր կը դժուարանայ եւ կ'արգիւտի, մարմինը կոր և ծուռ զիրք մը կ'առնէ, զլուխը գեղի եռեւ կ'իշնայ, շրթունքին մկանները քաշուելով՝ բերանը «սարտոնական, հեղնական կամ սագայելական» ծիծաղը ըսուած ձեւը կ'առնէ: Զերմութիւնը՝ 40էն մինչեւ 42 աստիճան կը բարձրանայ եւ հիւանդը քանի մը օրէն, երբեմն աւելի ուշ, սարսափելի տանջանքներու մէջ կը մեռնի, մինչեւ վերջին փայրկեանը պահելով իր գիտակցութիւնը կարկամախար բուժելի է, եթէ ժամանակին մեծ քանակութեամբ հակաշիճուկը ներարկուի:

Ուրեմն, ո և է վերքի հանդէպ անտարքեր մի մնաք կրնայ անվտանգ անցնիլ կրնայ նաև մահացու բլլար Անմիջապէս ալքոլով լուսցէք և մէջն ու վրան թէնթիւր տ'իօտ քսեցէք: Ընդհանրապէս կը բառէ վերքը հականնեխելու համար Բայց եթէ վերքը ազտոտած է հողով, ազրով, կամ առաջ եկած է ազտոտ ու ժանդոտած զամով, զանակով եւայլն, աւելի խոնեմութիւն է, վերքը հականնեխելով հանդերձ, հակակարկամախտական շիճուկի (serum antitétanique) ներարկում բնել տալ, որ կը չկորացնէ վարակումը, եթէ տեղի ունեցած է:

(Սօմիա)

Բժ. Ն. ԹԱԳԻՈՐԵԱՆ

ՏԱՆԿԻ ՀԱՄԱՃԱՐԱԿԻ ՅՈՒՆԱՍՏԱՆԻ ՄԷջ.— Տանկը կամ տէնկը (*dengue*) հասարակածային երկիրներու յատուկ հիւանդութիւն մըն է, որ տեղաւորուած է հետզինուէ բարեխառն երկիրներու, մասնաւորաբար Միջերկրականի արեւելեան եզերքներուն վրայ, Պատճառը հաւանաբար մանրէ մըն է, տակաւին անժանօթ, որ կը փոխանցուի մասնաւոր մժեղի մը միջոցով, այնպէս ինչպէս մալարիան (պարզ ջերմը), ընդհանրապէս անձայն, անշշուկ կը գործէ ամառուայ ընթացքին եւ մժեռը՝ կը մարի: Երբեմն համաճարակի մեւին տակ կը պոռութկայ, ինչպէս այժմ ցունաստանի մէջ եւ 1889ին՝ իզմիրի մէջ ուր, 40 օրուան մէջ, ժողովուրդին երեք քառորդը վարակուցաւ: Հիւանդութիւնը կը սկսի վարակումէն 2—4 օր ետք, գլխու, մէջքի, ստամոքսի եւ սրունքներու յանկարծական սաստիկ ցաւերով, շերմութեամբ, մորթի կարմրութեամբ եւայլն երկու օր վերջ այս նշանները անհնտանալու ծգտում մը ցոյց կուտան, բայց դարձեալ կը վերսկսին, ու այս անգամ 2—4 օր տեւելի վերջ, բոլորովին կ'անհետանան, հիւանդը ծգելով ֆիզիքապէս չափազանց տկար ու սպառած վիճակի մը մէջ, այնպէս ինչպէս կրիբը: Հիւանդութիւնը մահացու չէ. վտանգաւոր կրնայ ըլլալ ծերերուն եւ շատ տկար անձերուն համար կապաքինումը թէեւ երկար է, բայց յաւ մննդառութեամբ եւ զօրացուցիչ գեղերով (քինքինա, եւլն.) հիւանդը շուտով իր ուժերը կը վերագտնէ: Արդէն ձմեռը եկած է, ու համաճարակը ինքնին պիտի մարի: